

Usnesení Vrchního soudu v Praze ze dne 17.03.2008, sen. zn. 1 VSPH 5/2008, ECLI:CZ:VSPH:2008:1.VSPH.5.2008.1

Číslo: 11/2009

Právní věta: Vady insolvenčního návrhu může insolvenční navrhovatel odstranit, jen dokud insolvenční soud nerozhodne o odmítnutí insolvenčního návrhu podle § 128 odst. 1 zákona č. 182/2006 Sb. ve znění pozdějších předpisů. K odstranění vad insolvenčního návrhu provedenému až v odvolacím řízení se nepřihlíží.

Soud: Vrchní soud v Praze

Datum rozhodnutí: 17.03.2008

Spisová značka: 1 VSPH 5/2008

Číslo rozhodnutí: 11

Číslo sešitu: 1

Typ rozhodnutí: Usnesení

Hesla: Úpadek

Předpisy: § 103 předpisu č. 182/2006Sb.
§ 128 předpisu č. 182/2006Sb.

Druh: Rozhodnutí ve věcech občanskoprávních, obchodních a správních

Sbírkový text rozhodnutí:

K r a j s k ý s o u d v P l z n i u s n e s e n í m z e d n e 1 4 . 2 . 2 0 0 8 o d m í t l i n s o l v e n č n í n á v r h M . Č . (d á l e j e n n a v r h o v a t e l k a) z e d n e 1 3 . 2 . 2 0 0 8 (b o d I . v ý r o k u) a r o z h o d l , ž e s e j í n e p ř i z n á v á n á h r a d a n á k l a d ů ř í z e n í (b o d I I . v ý r o k u) .

V o d ů v o d n ě n í u s n e s e n í s o u d u v e d l , ž e m u d n e 1 3 . 2 . 2 0 0 8 b y l o d o r u č e n o p o d á n í n a v r h o v a t e l k y o z n a č e n é j a k o i n s o l v e n č n í n á v r h , v n ě m ž p o u z e u v e d l a , ž e S . , s . r . o . (d á l e j e n d l u ž n í k) j í d l u ž í v ý p l a t u z a m ě s í c l i s t o p a d a p r o s i n e c 2 0 0 7 a z a d o b u o d 1 . d o 2 8 . 1 . 2 0 0 8 , j a k o ŝ i o d s t u p n é v e v ý š í t r o j n á s o b k u h r u b ě h o m ě s í č n í h o v ý d ě l k u n á l e ž e j í c í z d ů v o d u o k a m ž í t ě h o z r u š e n í p r a c o v n í h o p o m ě r u . N a v r h o v a t e l k a n e p ř e d l o ž i l a ž á d n ě p ř í l o h y a n i n e o z n a č i l a d ů k a z y , n a j e j i c h ŝ z á k l a d ě b y s o u d m o h l d o s p ě t k z á v ě r u , ž e d l u ž n í k j e v ú p a d k u n e b o ž e m u ú p a d e k h r o z í . S o u d u v e d l , ž e p o d l e § 1 0 3 o d s t . 2 i n s o l v e n č n í h o z á k o n a (d á l e j e n I Z) m u s í b ý t v i n s o l v e n č n í m n á v r h u u v e d e n y r o z h o d u j í c í s k u t e č n o s t i , k t e r é o s v ě d č u j í ú p a d e k d l u ž n í k a , p ř í č e m ŝ p o d l e § 3 I Z j e d l u ž n í k v ú p a d k u (v p l a t e b n í n e s c h o p n o s t i) , j e s t l i ŝ e m á v í c e v ě ř í t e l ů a p e n ě ž í t ě z á v a z k y p o d o b u d e l š í 3 0 d n ů p o l h ů t ě s p l a t n o s t i a t y t o z á v a z k y n e n í s c h o p e n p l n i t . S o u d p o u k á z a l n a § 1 2 8 o d s t . 1 I Z , p o d l e n ě j ŝ i n s o l v e n č n í s o u d o d m í t n e i n s o l v e n č n í n á v r h , k t e r ý n e o b s a h u j e v š e c h n y n á l e ž í t o s t i , n e b o k t e r ý j e n e s r o z u m í t e l n ý n e b o n e u r č í t ý , j e s t l i ŝ e p r o t y t o n e d o s t a t k y n e l z e p o k r a č o v a t v ř í z e n í , a u č í n í t a k n e p r o d l e n ě d o 7 d n ů p o t ě , c o b y l i n s o l v e n č n í n á v r h p o d á n , p ř í č e m ŝ § 4 3 o . s . ř . s e n e p o u ž í j e . V ý z v a k o p r a v ě č i d o p l n ě n í p o d á n í t e d y n e n í v t ě c h t o p ř í p a d e c h p ř í p u s t n á . P r o t o ŝ e n a v r h o v a t e l k a v i n s o l v e n č n í m n á v r h u n e u v e d l a

skutečnosti, které by osvědčovaly dlužníkuv úpadek ve formě platební insolvence, když při absenci údaje o dalších věřitelích dlužníka a jejich pohledávkách její tvrzení nenaplnují ani znak úpadku dlužníka dle § 3 odst. 1 písm. a) IZ, soud shledal její návrh neprojednatelným, a proto ho dle § 128 odst. 1 IZ odmítl. O náhradě nákladů řízení rozhodl soud ve smyslu § 7 odst. 1 IZ dle § 146 odst. 3 o. s. ř. s tím, že navrhovatelka je jediným účastníkem řízení, s ohledem na odmítnutí jejího insolvenčního návrhu jí však nelze náhradu nákladů řízení přiznat.

Toto usnesení Krajského soudu v Plzni napadla navrhovatelka včasným odvoláním. Uvedla, že insolvenční návrh podala z toho důvodu, že jí dlužník nezaplatil mzdu za období od listopadu 2007 do 28. 1. 2008, kdy pro neplacení mzdy ukončila pracovní poměr dle § 56 odst. 1 písm. b) zák. práce. Její dlužná mzda za listopad 2007 činí 10 958 Kč, za prosinec 2007 činí 11 924 Kč a mzda za část ledna 2008 spolu s odstupným ve výši trojnásobku hrubého měsíčního výdělku činí celkem 49 663 Kč. Jelikož v napadeném usnesení soud navrhovatelce vytkl, že k insolvenčnímu návrhu nepřipojila žádné listinné důkazy, k odstranění tohoto nedostatku předložila s odvoláním pracovní smlouvu, potvrzení o zaměstnání, výplatní pásky za období od listopadu 2007 do ledna 2008 a dopis dlužníku o okamžitém zrušení pracovního poměru.

V r c h n í s o u d v P r a z e r o z h o d n u t í s o u d u p r v n í h o s t u p n ě p o t v r d i l

Z o d ů v o d n ě n í :

Vrchní soud v Praze přezkoumal napadené usnesení i řízení jeho vydání předcházející a dospěl k následujícím zjištěním a závěrům:

Z § 97 odst. 1 a 3 IZ plyne, že insolvenční řízení lze zahájit jen na návrh, který je oprávněn podat dlužník nebo jeho věřitel, a jde-li o hrozící úpadek, může insolvenční návrh podat jen dlužník. Náležitosti insolvenčního návrhu stanoví § 103 odst. 1 a 2 IZ tak, že kromě obecných náležitostí podání (§ 42 odst. 4 o. s. ř.) a označení insolvenčního navrhovatele a dlužníka způsobem uvedeným v odstavci 1 musí být v insolvenčním návrhu uvedeny také rozhodující skutečnosti, které osvědčují úpadek dlužníka nebo jeho hrozící úpadek, skutečnosti, ze kterých vyplývá oprávnění podat návrh, není-li insolvenčním navrhovatelem dlužník, označeny důkazy, kterých se insolvenční navrhovatel dovolává, a musí z něj být patrné, čeho se jím insolvenční navrhovatel domáhá.

Podle § 3 odst. 1 IZ je dlužník v úpadku, jestliže má

- a) více věřitelů a
- b) peněžité závazky po dobu delší 30 dnů po lhůtě splatnosti a
- c) tyto závazky není schopen plnit (dále jen „platební neschopnost“).

K posledně uvedené podmínce § 3 odst. 2 IZ stanoví, že se má za to, že dlužník není schopen plnit své peněžité závazky, jestliže

- a) zastavil platby podstatné části svých peněžitých závazků, nebo
- b) je neplní po dobu delší 3 měsíců po lhůtě splatnosti, nebo
- c) není možné dosáhnout uspokojení některé ze splatných peněžitých pohledávek vůči dlužníku výkonem rozhodnutí nebo exekucí, nebo
- d) nesplnil povinnost předložit seznamy uvedené v § 104 odst. 1, kterou mu uložil insolvenční soud.

Podle § 3 odst. 3 IZ dlužník, který je právnickou osobou nebo fyzickou osobou - podnikatelem, je v úpadku i tehdy, je-li předlužen. O předlužení jde tehdy, má-li dlužník více věřitelů a souhrn jeho závazků převyšuje hodnotu jeho majetku. Při stanovení hodnoty dlužníkovy majetku se přihlíží také k další správě jeho majetku, případně k dalšímu provozování jeho podniku, lze-li se zřetelem ke všem okolnostem důvodně předpokládat, že dlužník bude moci ve správě majetku nebo v provozu podniku pokračovat.

Ustanovení § 128 odst. 1 IZ stanoví, že insolvenční návrh, který neobsahuje všechny náležitosti nebo který je nesrozumitelný anebo neurčitý, insolvenční soud odmítne, jestliže pro tyto nedostatky nelze pokračovat v řízení; učiní tak neprodleně, nejpozději do 7 dnů poté, co byl insolvenční návrh podán. Ustanovení § 43 o. s. ř. se nepoužije.

V daném případě je z navrhovatelčina podání ze dne 6. 2. 2008, jež označila jako insolvenční návrh, zřejmé, že neobsahuje náležitosti stanovené v § 103 odst. 2 IZ. Navrhovatelka se v insolvenčním návrhu, jež podala jako věřitelka dlužníka, omezila toliko na tvrzení o existenci svých pracovních pohledávek vůči dlužníku z titulu dlužné mzdy a odstupného náležejícího jí z důvodu okamžitého zrušení pracovního poměru, a to bez uvedení výše těchto pohledávek a skutečností svědčících o existenci navrhovatelčina pracovního poměru k dlužníku, z něž uplatněné pohledávky vyplývají.

Taková tvrzení nejenže neposkytují dostatečný skutkový podklad pro závěr, že navrhovatelka je vskutku věřitelkou dlužníka (že vůči němu má pohledávku), a je tedy oprávněna insolvenční návrh podat, ale především vůbec nenavádějí tomu, že se dlužník nachází v úpadku dle § 3 odst. 1 IZ (ve formě platební neschopnosti) nebo dle § 3 odst. 3 IZ (ve formě předlužení), když navrhovatelka neoznačila žádné další věřitele dlužníka se splatnými pohledávkami. Existence více dlužníkových věřitelů je přitom pojmovým znakem úpadku v obou jeho formách. Vzhledem k absenci jakékoli zmínky o úpadku dlužníka tak z insolvenčního návrhu celkově vzato není ani patrné, čeho se jím navrhovatelka domáhá.

Protože insolvenční návrh zjevně vykazuje nedostatky, pro něž nelze v řízení pokračovat, soud prvního stupně nepochybil, když postupoval dle § 128 odst. 1 IZ, a aniž určil navrhovatelce lhůtu k doplnění tohoto návrhu, napadeným usnesením insolvenční návrh bez dalšího odmítl. Jelikož vady insolvenčního návrhu může navrhovatel odstranit, jen dokud soud prvního stupně nevydá usnesení o odmítnutí návrhu podle § 128 odst. 1 IZ, nemají z hlediska posouzení věcné správnosti napadeného usnesení žádného významu ta doplnění insolvenčního návrhu, jež navrhovatelka učinila k odstranění jeho nedostatků až v rámci odvolacího řízení.

Z těchto důvodů postupoval odvolací soud dle § 219 o. s. ř. a napadené usnesení v bodě I. jeho výroku jako věcně správné potvrdil.